

ΑΡΧΕΙΑΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΤΕΚΜΗΡΙΑ Α' Παλασσοπούλαιοι Πανελλήνιοι Αγώνες εν Ελατεία 1959

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας Email: pgdimakis@gmail.com

Φωτό 1. Από αριστερά μπροστά ο Λουκάς Κοτσιάφτης, δίπλα μόλις διακρίνεται, ο πρόεδρος της Ελλανοδίκου Επιτροπής Παπα- Παν. Μαγγανάς οικονόμος, στο πρόχειρο τραπέζι επί του βάθρου, διακρίνονται τα έπαθλα, δίπλα το γραφείο της Γραμματείας των Αγώνων, από δεξιά όρθιος ο Γεν. Γραμματέας Πάν. Γ. Δημάκης, ο Γενικός Επιθεωρητής Αθλητισμού, ο συμβολαιογράφος και φίλαθλος- υποστηρικτής πολύτιμος των Αγώνων, Ντίνος Μπουλουγούρας, ο Πάνος Καρανάσος, ο διευθυντής του Δημοτικού σχολείου Ελατείας Αθανάσιος Καραπετσάνος με τον γιό του και πολλοί δυσδιάκριτοι συμπολίτες μας, κάτω από την δυτική δενδροστοιχία, του πάλαι ποτέ Αγορικού.

Τις ημέρες αυτές, την 10ετία του 1958+, αναστάτωση επικρατούσε στην Ελάτεια, όχι μόνον, λόγω των Αγίων Ημερών του Πάσχα, αλλά και την προετοιμασία, των Πανελληνίων Αθλητικών Αγώνων, πού εμπνεύστηκε, ο συμπατριώτης μας, φλογερός πατριώτης και φίλαθλος, στρατηγός Σπύρος Παλασσόπουλος, και, εκτελούσε, ακολουθώντας το όραμα του, μία μικρή ομάδα, αφοσιωμένων ανθρώπων, του Γυμναστικού Συλλόγου Ελατεϊακός, υπό την αιγίδα του ΣΕΓΑΣ, υποστηριζόμενη όμως σθεναρά, από το σύνολο σχεδόν, των συμπολιτών μας, με όποιο τρόπο, μπορούσε καθένας να προσφέρει. Αυτό είναι ένα παράδειγμα, συμμετοχής σε κοινή προσπάθεια, κοινό σκοπό, κοινό όραμα, πού απέσπασε τότε, τα κολακευτικά σχόλια, του Αθλητικού Τύπου, πού απέδωσε εύσημα, στο μικρό περιφερειακό αθλητικό Σωματείο, πού κατάφερε με ίδιες δυνάμεις, χωρίς οικονομικές ενισχύσεις και χορηγίες, να παρουσιάσει Αθλητικούς Αγώνες Πανελληνίας εμβέλειας, με ανάλογη των καιρών επιτυχία, χά-

ρις στην αφοσίωση, την εργασία, και, την αμέριστη συμπαράσταση της τοπικής κοινωνίας, μάλιστα και με συμμετοχή γυναικών, πράγμα εντελώς ασυνήθιστο, για την εποχή και την επαρχία. Όμως οι σημαντικές στιγμές, μίας μικροκοινωνίας, οπου με κάποια ευτυχία συγκυρία, συνέβησαν, πρέπει να υπερβαίνουν τον χρόνο, και, να παραδίδονται στις νεώτερες γενιές, ως ζώντα προγονικά παραδείγματα. Όμως όλα αυτά, χρειάζονται μία πρόνοια, για τα Αρχειακά κατάλοιπα, τρέχοντα και πρόσφατα, πού συνήθως οι Σύλλογοι, δεν διαθέτουν, με αποτέλεσμα πολύτιμα τεκμήρια της τοπικής κοινωνικής και αθλητικής δραστηριότητας, να χάνονται, ή στην καλύτερη περίπτωση, η ανακάλυψη τους, να είναι προβληματική και κοπιώδης. Αυτό βέβαια είναι μία Γενική αρχή, πού αφορά όλες τις δραστηριότητες, πού δεν είναι προσωρινά στιγμιότυπα, αλλά δράσεις και επί πλέον το έντυπο υλικό όπως φωτογραφίες, βιβλία πρακτικών κ.λ.π., πού πρέπει να διαφυλάσσονται. Παραταύτα, η καλή τύχη, παραμονεύει και μάς χά-

Φωτό 3.

Ένα από τα πρώτα Διπλώματα, των Α' Παλασσοπουλίων Αγώνων Στίβου του 1959, πού απονεμήθηκαν στους νικητές, των προγραμματισμένων αγώνων και συγκεκριμένα, στον συμπολίτη μας Χριστ. Λ. Δημακίδη, στο αγώνισμα μάλιστα άλματος επί κοντώ, εντελώς ξένου στην τοπική μας παράδοση, πού εκτελείται εδώ, φωτο, με κοντό, μάλλον "φουρνόξυλο", άσχετο τεχνικά με το άθλημα. Γι' αυτό η περηφάνια πού μάς χάρισε τότε, ο ιπτάμενος αθλητής μας, με το απίστευτο και άψογο και για τα μέτρα, της σημερινής εποχής στυλ, ήταν μοναδικό, έως ανεπανάληπτο επίτευγμα.

Στο Δίπλωμα αριστερά καρφισωμένο το χρυσό μετάλλιο.

Φωτό 2. Το 1963 όπως διακρίνεται στην φωτο όλα αλλαζουν προς το καλύτερο, τα καλλιγραφημένα ονόματα, οι τίτλοι, η Ελλανοδίκου Επιτροπή, το περίγραμμα με τον μαιανδρο....και ο πρόεδρος!

ρίζει απροσδόκητα ντοκουμέντα, έγγραφα και τεκμήρια, πού και μείς, υπεύθυνοι τότε, δεν μεριμνήσαμε, δεν πράξαμε όπως έπρεπε και έχουμε, αναλογικό μερίδιο ευθύνης για αυτό. Ο συμπατριώτης μας, Χριστόδουλος Λ. Δημακίδης (φωτό 5), εξαιρετός αθλητής τότε, διακεκριμένος δικηγόρος Αθηνών σήμερα, δεν μάς χάρισε μόνο, μοναδικές αθλητικές στιγμές και επιτυχίες, στους πρώτους Αγώνες, αλλά φρόντισε με αγάπη και σεβασμό, να διατηρήσει, σε καλή κατάσταση, τα πρώτотεια διπλώματα, φωτογραφίες και μετάλλια, μάλιστα μάς τα παρεχώρησε, με την άδεια δημοσίευσης και σχολιασμού, η οποία ακολουθεί στην συνέχεια (φωτό 2-3-4). Ευχαριστούμε τον αγαπητό μας Χριστόδουλο !!! Η φωτο 1 είναι ενδεικτική, περιλαμβάνει και συλλαμβάνει, το πνεύμα της στιγμής, και, ορισμένα, μερικά πρόσωπα, πού μετείχαν τότε στα δρώμενα, ενώ λείπουν οι περισσότεροι, πού είχαν την ίδια, ή και μεγαλύτερη προσφορά, επιλογή όμως για σήμερα αυτή, από την οποία αρκετοί έχουν "φύγει". Άς χαρούμε όμως σήμερα, την αναμόχλευση, την επαναφορά στην μνήμη, των τεκμηρίων των αγώνων, με την ίδια ένταση και ανυποκριτη χαρά, πού καθρεφτίζεται, στην ματιά, στην ένταση και στην γλώσσα, του σώματος των συμπατριωτών μας, θεατών, τότε, στον ίδιο τόπο και χώρο και σκηνικό, όπου περπάτησαν ένδοξοι κατά πάντα αθλητές και πολίτες, ο Ολυμπιονίκης Μνησιβούλος, πού ηγούμενος λόχου Ελατειών ανδρών, έπεσεν ενδό-

ξως στο πεδίο της μάχης, κατά των βαρβάρων Κοστοβόκων και ο παίς Αυρήλιος Νικειτής νικητής σε Πανελληνίους Αγώνες, κρατώντας την αλληλουχία των γενεών, στην ένδοξη τοπική παράδοση ζωσα. Και οι δύο ετάφησαν στεφανωμένοι με χρυσούς στεφάνους στην γενέθλια γή.

Υ.Γ. Στους Αγώνες αυτούς, αναδείχθηκαν και πρώτευσαν πολλοί και καλοί και μεγάλοι αθλητές, για τους οποίους θα υπάρξει, πληρότερο αφήγημα, εδώ όμως, εν κατακλείδι, θα μνημονεύσουμε και αυτούς, πού αγωνίστηκαν, για την χαρά του Αθλητισμού και μόνο, χωρίς βραβεία και πρωτίες, τους αφανείς και ταπεινούς. πού κέρδισαν μόνο, τον ακριβό έπαινο, την συγκατάβαση και την αποδοχή, του βουερού πλήθους, πού δύσκολα απονέμεται δημόσια...και αυτό λίγο δεν είναι...αφού βρίσκεται στον πυρήνα, του ευ αγωνίζεσθαι, ύψιστη προγονική παρακαταθήκη.

Φωτό 5

Ο ιπτάμενος επικοντιστής του Ελατειακού Χριστ. Λ. Δημακίδης.

Φωτό 4